

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 2

Phẩm 1: DUYÊN KHỞI (2)

Bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở phương Bắc, tên là Tối thắng, có Đức Phật hiệu là Thắng Đế Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang an trú tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Đại Bồ-tát. Lúc này, có vị Bồ-tát tên là Thắng Thọ, trông thấy ánh hào quang lớn kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên lòng sinh thắc mắc, bèn đi đến trước Phật Thắng Đế đầu lạy nơi chân Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có điềm lành như thế?

Đức Phật Thắng Đế bảo Đại Bồ-tát Thắng Thọ:

–Này thiện nam, về phía Nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, hiện đang an trú tại cõi đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Đại Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra những điềm lành như vậy.

Bồ-tát Thắng Thọ nghe thế, vui mừng khôn xiết nên bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con nay xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni và chúng Đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt các pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại và với thân sau cùng đó sẽ quyết nối ngôi vị Phật. Cúi xin rủ lòng thương xót, chấp thuận!

Phật Thắng Đế bảo Bồ-tát Thắng Thọ:

–Hay thay, hay thay, nay đã đúng lúc! Được, ông cứ lên đường.

Nói xong, Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Thắng Thọ và dặn:

–Ông mang hoa này, đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta dặn, bạch: “Như Lai Thắng Đế, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem đóa hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng ở đấy, chớ nên sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát ấy, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện từ bi nhằm độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Bồ-tát Thắng Thọ, nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số Đại Bồ-tát xuất gia, tại gia, cùng vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lạy nơi chân Phật Thắng Đế, đi vòng bên phải, rồi từ giã. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hương hoa, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý giá và các phẩm vật cúng dường khác,

bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở phương Bắc đã đi qua, đến cõi Phật nào, những vị ấy cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không hề bỏ sót.

Đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đánh lễ nơi chân Phật, đi nhiều quanh trăm ngàn vòng, rồi lui ra đứng qua một bên. Bồ-tát Thắng Thọ tiến tới trước, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, về phía Bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Tối thắng, Đức Phật ở đó hiệu là Thắng Đế Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiệu Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trưởng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Đức Thế Tôn có được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi sự thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?

Bồ-tát Thắng Thọ nói xong, liền đem hoa sen sắc vàng ròng ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự.

Bấy giờ, Đức Phật Thích-ca Mâu-ni bèn nhận hoa sen ấy, rồi tung rải trở lại nơi vô số thế giới chư Phật ở phương Bắc. Do thần lực của Phật, nên khiến cho các hoa này rơi đủ khắp các cõi Phật ở hướng đó. Trong các đài hoa ấy, đều có Hóa Phật ngồi kiết già diễn nói pháp tương ứng với Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát; nếu có chúng hữu tình nào nghe được pháp diệu đó đều đạt đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Khi ấy, Bồ-tát Thắng Thọ và các vị cùng đi, trông thấy việc này đều vui mừng hết mực, khen là chưa từng có, rồi mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy cho đến tất cả cõi Phật ở phương Bắc, mỗi mỗi cõi đều có các Đức Như Lai hiện đang nói pháp mầu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật diễn nói ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, trông thấy ánh hào quang lớn kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên đều đến chỗ Phật đang giảng bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành này?

Cùng lúc, các Đức Phật kia đều đáp:

–Về phương Nam của cõi này, có thế giới Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra những điềm lành như thế.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong đều vui mừng, vị nào cũng đều ân cần xin được đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia đều khen hay và đồng ý cho đi. Các Ngài đều trao hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng cho vị Bồ-tát đứng đầu và dặn:

–Ông đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, bạch lại đầy đủ lời Ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến nơi thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát ấy, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Mỗi vị Bồ-tát đứng đầu đều nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ giả Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên

đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi các vị ấy đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không hề bỏ sót.

Khi đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa, thưa trình mọi việc, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa xong, tung rải trở lại phương Bắc. Do thần lực của Phật nên hoa rơi đủ khắp các cõi Phật nơi thế giới ấy. Trong các đài hoa, đều có các Hóa Phật diễn nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát, khiến cho người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các vị cùng đi trông thấy đều vui mừng khen là chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và các vị Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở hướng Đông bắc, tên là Định trang nghiêm, có Đức Phật hiệu là Định Tượng Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang an trú tại đó, nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Đại Bồ-tát. Lúc này, có vị Bồ-tát tên là Ly Trần Dũng Mãnh, trông thấy ánh hào quang kia tỏa chiếu cùng đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên lòng sinh thắc mắc, bèn đi đến trước Phật Định Tượng Thắng Đức, đầu lạy nơi chân Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có những điềm lành như thế?

Khi ấy, Đức Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Đại Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh:

–Này thiện nam, về phía Tây nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, hiện đang an trú tại cõi ấy, sắp giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Đại Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy nên đã hiện ra các điềm lành như thế.

Khi ấy, Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh nghe Phật nói rồi, hết sức vui mừng nên lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con nay xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni và chúng Đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt các pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại và nơi thân sau cùng sẽ đốc nối ngôi vị Phật. Cúi xin rủ lòng thương xót, chấp thuận!

Phật Định Tượng Thắng Đức bảo Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh:

–Hay thay, hay thay, nay đã đúng lúc! Được, ông cứ lên đường.

Nói xong, Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Ly Trần Dũng Mãnh và dặn:

–Ông mang hoa này, đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta dặn, thưa: “Như Lai Định Tượng Thắng Đức, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và đại chúng ở đấy, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì những Bồ-tát ấy, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về

cõi đó.

Bồ-tát Ly Trần Dũng Mạnh, nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số Đại Bồ-tát xuất gia, tại gia, cùng vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lạy nơi chân Phật, đi vòng bên phải, rồi từ giả. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hương hoa, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý giá và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở hướng Đông bắc đã đi qua, đến cõi Phật nào, các vị ấy cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không hề bỏ sót.

Khi đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi lui ra đứng qua một bên. Bồ-tát Ly Trần Dũng Mạnh tiến tới trước, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, về phía Đông bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Định trang nghiêm, Đức Phật ở đó hiệu là Định Tượng Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Đức Thế Tôn có được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi sự thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?

Bồ-tát Ly Trần Dũng Mạnh thưa xong liền đem ngàn đóa hoa sen sắc vàng ròng ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni liền nhận đóa hoa sen ấy, rồi rải trở lại nơi vô số thế giới chư Phật ở hướng Đông bắc. Do thần lực của Phật, nên khiến cho các hoa này rơi đủ khắp các cõi Phật ở hướng đó. Trong các đài hoa ấy, đều có các Hóa Phật ngồi kiết già diễn nói pháp tương ứng với Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát; nếu có chúng hữu tình nào nghe được pháp diệu ấy đều đạt đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Khi ấy, Bồ-tát Ly Trần Dũng Mạnh và các vị cùng đi nhìn thấy việc này, vui mừng khôn xiết, khen là chưa từng có, rồi mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy cho đến tất cả cõi Phật ở hướng Đông bắc, mỗi mỗi cõi đều có các Đức Như Lai hiện đang nói pháp mầu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật diễn giảng ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, nhìn thấy ánh hào quang lớn kia tỏa chiếu cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên đều đến chỗ Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành như vậy?

Cùng lúc, các Đức Phật kia đều đáp:

–Về phía Tây nam của cõi này, có thế giới Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra những điềm lành như vậy.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong đều vui mừng, vị nào cũng đều xin đi đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia đều khen hay và đồng ý cho đi. Các Ngài bèn trao hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng cho vị Bồ-tát đứng đầu và dặn:

–Ông đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, bạch lại đầy đủ lời Ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem đóa hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy,

phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát ấy, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Mỗi vị Bồ-tát đứng đầu đều nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ già Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi các vị ấy đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không bỏ sót một cõi nào.

Khi đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa, thưa trình mọi việc, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa xong, tung rải trở lại hướng Đông bắc. Do thần lực của Phật nên hoa rơi đủ khắp các cõi Phật nơi hướng ấy. Trong các đài hoa, đều có các Hóa Phật diễn nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát, khiến những người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các vị cùng đi trông thấy sự việc đều vui mừng, khen là chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở hướng Đông nam, tên là Diệu giác trang nghiêm, rất dễ ưa thích, có Đức Phật hiệu là Liên Hoa Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang an trú tại đó, giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Đại Bồ-tát. Lúc này, có vị Bồ-tát tên là Liên Hoa Thủ, trông thấy ánh hào quang lớn kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên lòng sinh thắc mắc, bèn đi đến trước Phật Liên Hoa Thắng Đức, đầu lạy nơi chân Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành ấy?

Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Đại Bồ-tát Liên Hoa Thủ:

–Này thiện nam, về phía Tây bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang an trú tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Đại Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, mà hiện ra các điềm lành như thế.

Khi ấy, Bồ-tát Liên Hoa Thủ nghe Phật nói nên vui mừng khôn xiết, bèn lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con nay xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni và chúng Đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt các pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại và nơi thân sau cùng đó sẽ nối ngôi vị Phật. Cúi xin rủ lòng thương xót, chấp thuận!

Phật Liên Hoa Thắng Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thủ:

–Hay thay, hay thay, nay đã đúng lúc! Được, ông cứ lên đường.

Nói xong, Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Liên Hoa Thủ và dặn:

–Ông mang hoa này, đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta dặn, bạch: “Như Lai Liên Hoa Thắng Đức, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi

đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chẳng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chẳng?” Rồi cầm hoa sen ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng ở đây, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát ấy, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Bồ-tát Liên Hoa Thủ, nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số Đại Bồ-tát xuất gia, tại gia, cùng vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lạy nơi chân Phật, đi vòng bên phải, rồi từ giả. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hương hoa, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý giá và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở hướng Đông nam đã đi qua, đến cõi Phật nào, các vị ấy cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không hề bỏ sót.

Lúc đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đánh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi lui ra đứng qua một bên. Bồ-tát Liên Hoa Thủ tiến tới trước, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, về phía Đông nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Diệu giác trang nghiêm, Đức Phật nơi cõi ấy hiệu là Liên Hoa Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trưởng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Đức Thế Tôn có được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chẳng? Việc đời luôn tạo được mọi sự thuận hợp, chúng sinh dễ độ chẳng?

Bồ-tát Liên Hoa Thủ thưa xong bèn cầm ngàn đóa hoa sen sắc vàng rờng ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni liền nhận hoa sen ấy, rồi tung rải trở lại nơi vô số thế giới chư Phật ở hướng Đông nam. Do thần lực của Phật, nên khiến cho các hoa này rơi đủ khắp các cõi Phật ở hướng ấy. Trong các đài hoa này, đều có các Hóa Phật ngồi kiết già giảng nói pháp tương ứng với Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát; nếu có chúng hữu tình nào nghe được pháp diệu đó đều đạt đến quả vị Giác ngộ cao tốt.

Khi ấy, Bồ-tát Liên Hoa Thủ và các vị đi theo trông thấy việc này đều hết sức vui mừng, khen là chưa từng có, mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật cùng chư Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy cho đến tất cả cõi Phật ở hướng Đông nam, mỗi mỗi cõi đều có các Đức Như Lai hiện đang nói pháp mâu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật diễn giảng ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, trông thấy ánh hào quang lớn kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên đều đến chỗ Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có điềm lành này?

Cùng lúc, các Đức Phật kia đều đáp:

–Về phía Tây bắc của cõi này, có thế giới Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra các điềm lành như vậy.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong đều vui mừng, vị nào cũng đều xin đi đến thế giới Kham nhẫn để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia khen hay và đồng ý cho đi. Các Ngài đều trao hoa sen ngàn báu sắc vàng rờng cho

vị Bồ-tát đứng đầu và dặn:

–Ông đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, thưa lại đầy đủ lời Ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chẳng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chẳng?” Rồi đem hoa sen ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Mỗi vị Bồ-tát đứng đầu đều nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ giả Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi các vị ấy đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không hề bỏ sót.

Khi đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đánh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa, thưa trình mọi việc, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa xong, tung rải trở lại nơi hướng Đông nam. Do thần lực của Phật nên hoa rơi đủ khắp các cõi Phật ở hướng đó. Trong các đài hoa, đều có các Hóa Phật giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát, khiến những người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tốt.

Bồ-tát đứng đầu và các vị cùng đi trông thấy sự việc đều vui mừng khen là chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở hướng Tây nam, tên là Ly trần tụ, có Đức Phật hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang an trú tại đó, giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Đại Bồ-tát. Lúc ấy, có vị Bồ-tát tên là Nhật Quang Minh, trông thấy ánh hào quang kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên lòng sinh thắc mắc, bèn đi đến trước Phật, đầu lạy nơi chân Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành này?

Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Đại Bồ-tát Nhật Quang Minh:

–Này thiện nam, về phía Đông bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, hiện đang an trú tại đó, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Đại Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra các điềm lành kia.

Khi ấy, Bồ-tát Nhật Quang Minh nghe Phật nói nên vui mừng khôn xiết, bèn lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con nay xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni và chúng Đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt các pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại và nơi thân sau cùng sẽ nối ngôi vị Phật. Cúi xin rủ lòng thương xót, chấp thuận!

Phật Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức bảo Bồ-tát Nhật Quang Minh:

–Hay thay, hay thay, nay đã đúng lúc! Được, ông cứ lên đường.

Nói xong, Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn

cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Nhật Quang Minh và dặn:

–Ông mang hoa này, đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta dặn, thưa: “Như Lai Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem đóa hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng ở đây, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Lúc này, Bồ-tát Nhật Quang Minh, nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số Đại Bồ-tát xuất gia, tại gia, cùng vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lạy nơi chân Phật, đi vòng bên phải, rồi từ giả. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hương hoa, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý giá và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở hướng Tây nam đã đi qua, đến cõi Phật nào, các vị ấy cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không hề bỏ sót.

Lúc đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, đi nhiều quanh trăm ngàn vòng, rồi lui ra đứng qua một bên. Bồ-tát Nhật Quang Minh tiến tới trước, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, về phía Tây nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Ly trần tụ, Đức Phật ở đó hiệu là Nhật Luân Biến Chiếu Thắng Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiệu Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Đức Thế Tôn có được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi sự thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?

Bồ-tát Nhật Quang Minh thưa bày xong bèn cầm ngàn đóa hoa sen sắc vàng ròng ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự.

Lúc này, Phật Thích-ca Mâu-ni liền nhận hoa sen ấy, rồi tung rải trở lại nơi vô số thế giới chư Phật ở hướng Tây nam. Do thần lực của Phật, nên khiến cho các hoa này rơi đủ khắp các cõi Phật ở hướng đó. Trong các đài hoa ấy, đều có các Hóa Phật ngồi kiết già diễn nói pháp tương ứng với Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát; như có chúng hữu tình nào nghe được pháp diệu ấy đều đạt đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Khi ấy, Bồ-tát Nhật Quang Minh và các vị cùng đi trông thấy việc này rồi, nên vô cùng vui mừng, khen là chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy cho đến tất cả cõi Phật ở hướng Tây nam, mỗi mỗi cõi đều có các Đức Như Lai hiện đang nói pháp mầu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật diễn giảng ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, trông thấy ánh hào quang lớn kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên đều đến chỗ Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành ấy?

Cùng lúc, các Đức Phật kia đều đáp:

–Về phía Đông bắc của cõi này, có thế giới Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Đại Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra các điềm lành như vậy.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong đều vui mừng, vị nào cũng đều xin đi đến thế

giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia đều khen hay và đồng ý cho đi. Các Ngài đều trao hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng cho vị Bồ-tát đứng đầu và dặn:

–Ông đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, bạch lại đầy đủ lời Ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem số hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ nên sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Mỗi vị Bồ-tát đứng đầu đều nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ già Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi các vị ấy đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không hề bỏ sót.

Khi đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đánh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa, thưa trình mọi việc, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa xong, liền tung rải trở lại nơi hướng Tây nam. Do thần lực của Phật nên hoa ấy đã rơi khắp các cõi Phật ở hướng đó. Trong các đài hoa, đều có các Hóa Phật diễn nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát, khiến những người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các vị cùng đi trông thấy như thế đều vui mừng khen là chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật cùng các vị Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở hướng Tây bắc, tên là Chân tự tại, có Đức Phật hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang an trú tại đó, giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Đại Bồ-tát. Lúc này, có vị Bồ-tát tên là Bảo Thắng, trông thấy ánh hào quang kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên lòng sinh thắc mắc, bèn đi đến trước Phật, đầu lạy nơi chân Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành như vậy?

Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Đại Bồ-tát Bảo Thắng:

–Này thiện nam, về hướng Đông nam của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, hiện đang an trú tại đó, sắp giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Đại Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật đó, nên mới hiện ra các điềm lành như thế.

Bồ-tát Bảo Thắng nghe thế, vô cùng vui mừng, nên bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con nay xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni và chúng Đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt các pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại và nơi thân sau cùng sẽ quyết nối ngôi vị Phật. Cúi xin rủ lòng thương xót, chấp thuận!

Phật Nhất Bảo Cái Thắng bảo Bồ-tát Bảo Thắng:

–Hay thay, hay thay, nay đã đúng lúc! Được, ông cứ khởi hành.

Nói xong, Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Bảo Thắng và dặn:

–Ông mang hoa này, đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta dặn, thưa rõ: “Như Lai Nhất Bảo Cái Thắng, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem số hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng ở đó, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Bồ-tát Bảo Thắng, nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số Đại Bồ-tát xuất gia, tại gia, cùng vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lạy nơi chân Phật, đi vòng bên phải, rồi từ giã. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hương hoa, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý giá và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở hướng Tây bắc đã đi qua, đến cõi Phật nào, các vị ấy cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không hề bỏ sót.

Đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, đi nhiều quanh trăm ngàn vòng, rồi lui ra đứng qua một bên. Bồ-tát Bảo Thắng tiến tới trước, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, về phía Tây bắc của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Chân tự tại, Đức Phật ở đó hiệu là Nhất Bảo Cái Thắng Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiệu Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Đức Thế Tôn có được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?

Bồ-tát Bảo Thắng thưa xong, bèn cầm ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự.

Đức Phật Thích-ca Mâu-ni liền nhận số hoa sen ấy, rồi tung rải trở lại nơi vô số thế giới chư Phật ở hướng Tây bắc. Do thần lực của Phật, nên khiến cho các hoa này rơi đủ khắp các cõi Phật ở hướng đó. Trong các đài hoa này, đều có các Hóa Phật ngồi kiết già giảng nói pháp tương ứng với Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát; nếu có chúng hữu tình nào nghe được pháp diệu ấy thì nhất định đạt đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Khi ấy, Bồ-tát Bảo Thắng và các vị cùng đi trông thấy việc này rồi, nên hết sức vui mừng, khen là chưa từng có, rồi mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy cho đến tất cả cõi Phật ở hướng Tây bắc, mỗi mỗi cõi đều có các Đức Như Lai hiện đang nói pháp mầu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật giảng nói ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, trông thấy ánh hào quang lớn kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên đều đến chỗ Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành như vậy?

Cùng lúc, các Đức Phật kia đều đáp:

–Về hướng Đông nam có thế giới Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca

Mâu-ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra các điềm lành như thế.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong đều vui mừng, vị nào cũng đều xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia thấy khen hay và đồng ý cho đi. Các Ngài đều trao hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng cho vị Bồ-tát đứng đầu và dặn:

–Ông đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, thưa lại đầy đủ lời Ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi mang số hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Mỗi vị Bồ-tát đứng đầu nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ già Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi các vị ấy đều cúng dường Phật và Bồ-tát, không hề bỏ sót.

Khi đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đảnh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa, thưa trình mọi việc, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa xong, bèn tung rải trở lại nơi hướng Tây bắc. Do thần lực của Phật nên hoa ấy đều rơi khắp các cõi Phật ở hướng đó. Trong các đài hoa, đều có các Hóa Phật giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát, khiến những người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các vị cùng đi trông thấy đều rất vui mừng khen là chưa từng có; mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở phương dưới, tên là Liên hoa, có Đức Phật hiệu là Liên Hoa Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang an trú tại đó, giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Đại Bồ-tát. Lúc này, có vị Bồ-tát tên là Liên Hoa Thắng, trông thấy ánh hào quang kia tỏa đến cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên lòng sinh thắc mắc, bèn đi đến trước Phật, đầu lạy nơi chân Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành này?

Đức Phật Liên Hoa Đức bảo Đại Bồ-tát Liên Hoa Thắng:

–Này thiện nam, ở phương trên của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, nay đang an trú tại đó, sắp giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Đại Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra các điềm lành như thế.

Khi ấy, Bồ-tát Liên Hoa Thắng nghe Phật nói thì vui mừng khôn xiết, nên lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con nay xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni và chúng Đại Bồ-tát, những vị đã đạt

được sự hiểu biết thông suốt các pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, nơi thân sau cùng sẽ quyết lòng nối ngôi vị Phật. Cúi xin rủ lòng thương xót, chấp thuận!

Phật Liên Hoa Đức bảo Bồ-tát Liên Hoa Thắng:

–Hay thay, hay thay, nay đã đúng lúc! Được, ông cứ khởi hành.

Nói xong, Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Liên Hoa Thắng và dặn:

–Ông mang hoa này, đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta dặn, thưa rõ: “Như Lai Liên Hoa Đức, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem số hoa sen ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng kia, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát ở đó, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi ấy.

Khi ấy, Bồ-tát Liên Hoa Thắng, nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số Đại Bồ-tát xuất gia, tại gia, cùng vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lay nơi chân Phật, đi vòng bên phải, rồi từ giã. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hương hoa, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý giá và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở phương dưới đã đi qua, đến cõi Phật nào, các vị ấy cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không hề bỏ sót.

Lúc đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đánh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi lui ra đứng qua một bên. Bồ-tát Liên Hoa Thắng tiến tới trước, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, ở phía dưới của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Liên hoa, có Phật hiệu là Liên Hoa Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Đức Thế Tôn có được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?

Bồ-tát Liên Hoa Thắng thưa trình xong, bèn cầm ngàn đóa hoa sen sắc vàng ròng ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự.

Phật Thích-ca Mâu-ni nhận số hoa sen ấy, rồi tung rải trở lại nơi vô số thế giới chư Phật ở phương dưới. Do thần lực của Phật, nên khiến cho các hoa đó rơi khắp đủ các cõi Phật ở phương ấy. Trong các đài hoa ấy, đều có các Hóa Phật ngồi kiết già diễn nói pháp tương ứng với Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát; như có chúng hữu tình nào nghe được pháp diệu ấy thì đều đạt đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Lúc này, Bồ-tát Liên Hoa Thắng và các vị cùng đi, nhìn thấy sự việc này nên rất vui mừng, khen là chưa từng có, rồi mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật cùng các Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy cho đến tất cả cõi Phật ở phương dưới, mỗi mỗi cõi đều có các Đức Như Lai hiện đang nói pháp mầu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật diễn nói ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, trông thấy ánh hào quang lớn kia tỏa chiếu cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên đều đến chỗ Phật

bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành như vậy?

Cùng lúc, các Đức Phật kia đều đáp:

–Ở phương trên của cõi này, có thế giới Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, nên mới hiện ra các điềm lành như thế.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong đều vui mừng, vị nào cũng đều xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia đều khen hay và đồng ý cho đi. Các Ngài đều trao hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng và dặn rõ:

–Ông đem hoa này đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, bạch lại đầy đủ lời Ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem số hoa sen này dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Mỗi vị Bồ-tát đứng đầu đều nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ giả Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi các vị ấy đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không hề bỏ sót.

Khi đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đánh lễ nơi chân Phật, đi nhiễu quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa, thưa trình mọi việc, Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa xong, tung rải trở lại phương dưới. Do thần lực của Phật nên hoa ấy đã rơi đến khắp các cõi Phật ở phương đó. Trong các đài hoa, đều có các Hóa Phật đang diễn nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát, khiến những người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các vị cùng đi trông thấy sự việc đều vui mừng, khen là chưa từng có; rồi mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Bấy giờ, thế giới tận cùng của vô số thế giới ở phương trên, tên là Hoan hỷ, có Đức Phật hiệu là Hỷ Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, đang an trú tại đó, giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Đại Bồ-tát. Lúc này, có Bồ-tát tên là Hỷ Thọ, trông thấy ánh hào quang lớn kia tỏa chiếu cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên lòng sinh thắc mắc, liền đi đến trước Phật, đầu lạy nơi chân Phật, bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành như vậy?

Phật Hỷ Đức bảo Đại Bồ-tát Hỷ Thọ:

–Này thiện nam, về phía dưới của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, nay đang an trú tại đó, sắp giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho chúng Đại Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật ấy, mà hiện ra các điềm lành như thế.

Bồ-tát Hỷ Thọ nghe rồi, vô cùng vui mừng, nên bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con nay xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Đức Như Lai Thích-ca Mâu-ni và chúng Đại Bồ-tát, những vị đã đạt được sự hiểu biết thông suốt các pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa, thần thông tự tại, nơi thân sau cùng sẽ quyết lòng nối ngôi vị Phật. Cúi xin rủ lòng thương xót, chấp thuận!

Phật Hỷ Đức bảo Bồ-tát Hỷ Thọ:

–Hay thay, hay thay, nay đã đúng lúc! Được, ông cứ lên đường.

Nói xong, Đức Phật liền lấy ngàn cành hoa sen sắc vàng ròng, hoa ấy có ngàn cánh, có các báu trang nghiêm, trao cho Bồ-tát Hỷ Thọ và dặn rõ:

–Ông mang hoa này, đến chỗ Phật Thích-ca Mâu-ni, như lời Ta dặn, thưa: “Như Lai Hỷ Đức, xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem số hoa sen ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật và các đại chúng ở đó, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các vị Bồ-tát kia oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Bồ-tát Hỷ Thọ, nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng trăm ngàn vô số Đại Bồ-tát xuất gia, tại gia, cùng vô số trăm ngàn đồng nam, đồng nữ, đầu lạy nơi chân Phật, đi vòng bên phải, rồi từ giã. Mỗi vị mang theo vô lượng các loại hương hoa, tràng phan, lọng báu, y phục, trang sức quý giá và các phẩm vật cúng dường khác, bắt đầu lên đường. Vô số cõi Phật ở phương trên đã đi qua, đến cõi Phật nào, các vị ấy cũng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, không hề bỏ sót.

Đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đánh lễ nơi chân Phật, đi nhiều quanh trăm ngàn vòng, rồi lui ra đứng qua một bên. Bồ-tát Hỷ Thọ tiến tới trước, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, ở phương trên của cõi này, trải qua vô số thế giới, có thế giới tận cùng tên là Hoan hỷ, Đức Phật ở đó hiệu là Hỷ Đức Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trưởng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc-già-phạm, xin ân cần thăm hỏi Đức Thế Tôn có được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?

Bồ-tát Hỷ Thọ thưa bày xong liền cầm ngàn đóa hoa sen sắc vàng ròng ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự.

Phật Thích-ca Mâu-ni liền nhận số hoa sen ấy, rồi tung rải trở lại nơi vô số thế giới chư Phật ở phương trên. Do thần lực của Phật, nên khiến cho các hoa này rơi đủ khắp các cõi Phật ở phương đó. Trong các đài hoa ấy, đều có các Hóa Phật ngồi kiết già giảng nói pháp tương ứng với Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát; như có hàng hữu tình nào nghe được pháp diệu ấy thì đều đạt đến quả vị Giác ngộ cao tốt.

Khi ấy, Hỷ Thọ và các vị cùng đi, trông thấy sự việc này thấy đều rất vui mừng, khen là chưa từng có, rồi mỗi người tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Cứ như thế, từ thế giới tận cùng ấy cho đến tất cả cõi Phật ở phương trên, mỗi mỗi

cõi đều có các Đức Như Lai hiện đang nói pháp mâu cho đại chúng. Tại chỗ các Đức Phật diễn giảng ấy, cũng đều có một vị Bồ-tát đứng đầu, trông thấy ánh hào quang lớn kia cùng với đại địa biến động và thân tướng của Phật, nên đều đến chỗ Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn, do nhân duyên gì mà có các điềm lành như vậy?

Cùng lúc, các Đức Phật kia đều đáp:

–Về phương dưới có thế giới Kham nhẫn, Đức Phật ở đó hiệu là Thích-ca Mâu-ni, sắp giảng nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát. Do thần lực của Đức Phật kia, nên mới hiện ra các điềm lành như thế.

Các vị Bồ-tát đứng đầu nghe xong đều vui mừng, vị nào cũng xin đi đến thế giới Kham nhẫn ấy để chiêm ngưỡng, lễ bái, cúng dường Phật và chúng Bồ-tát. Các Đức Như Lai kia đều khen hay và cùng ưng thuận cho đi. Các Ngài đều trao hoa sen ngàn báu sắc vàng ròng và dặn rõ:

–Ông đem hoa này đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, thưa lại đầy đủ lời Ta: “Xin ân cần thăm hỏi, Ngài được ít bệnh, ít phiền, đi đứng nhẹ nhàng, khí lực điều hòa, an vui chăng? Việc đời luôn tạo được mọi thuận hợp, chúng sinh dễ độ chăng?” Rồi đem số hoa sen ấy dâng lên Đức Thế Tôn để làm Phật sự. Ông đến thế giới Kham nhẫn ấy, phải có nhận thức đúng đắn, thấy cõi Phật đó và các vị Bồ-tát, chớ sinh lòng coi thường mà tự làm thương tổn mình. Vì sao vậy? Vì các Bồ-tát kia, oai đức khó sánh kịp, do đại nguyện độ sinh thôi thúc, vì nhân duyên lớn nên mới sinh về cõi đó.

Mỗi vị Bồ-tát đứng đầu đều nhận hoa, vâng lệnh, rồi cùng với vô lượng, vô số Bồ-tát, đồng nam, đồng nữ, từ già Phật, mang theo phẩm vật cúng dường, bắt đầu lên đường. Các cõi Phật đã đi qua, mỗi nơi các vị ấy đều có cúng dường Phật và Bồ-tát, không hề bỏ sót.

Đến chỗ Đức Phật Thích-ca Mâu-ni, tất cả đều cung kính đánh lễ nơi chân Phật, đi nhiều quanh trăm ngàn vòng, rồi dâng hoa, thưa trình mọi việc; Phật Thích-ca Mâu-ni nhận hoa xong, bèn tung rải trở lại phương trên. Do thần lực của Phật nên hoa ấy rơi đủ khắp các cõi Phật ở phương đó. Trong các đài hoa, đều có các Hóa Phật diễn nói pháp Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các vị Bồ-tát, khiến những người nghe, nhất định đạt được quả vị Giác ngộ cao tột.

Bồ-tát đứng đầu và các vị cùng đi trông thấy sự việc đều vui mừng khen là chưa từng có; rồi mỗi vị tùy theo căn lành và phẩm vật cúng dường nhiều hay ít, mà cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen Phật và Bồ-tát. Xong, lui ra ngồi qua một bên.

Lúc bấy giờ, nơi các cõi Phật trong thế giới ba lần ngàn này, các vật báu đều sung mãn; vô số các loại hoa quý được tung rải khắp trên đất; tràng phan báu, lọng báu giăng bày mọi chốn; cây hoa, cây trái, cây thơm, cây báu hàng hàng lớp lớp xen lẫn tô điểm tôn vẻ trang nghiêm cùng khắp, rất dễ ưa thích. Như cảnh giới với nhiều hoa sen ở cõi Tịnh độ của Đức Như Lai Phổ Hoa, các vị Bồ-tát Diệu Cát Tường, Bồ-tát Thiện Trụ Tuệ, cùng vô lượng các vị Đại Bồ-tát có oai đức và thần lực lớn, đều an trụ ở trong cõi ấy.

